

[Brorsen.]

Ministres Pligt først og fremmest at sætte sig i Spidsen for Arbejdet her, og at de ikke bør skubbe det til Side og overlade det til deres Departementschefer eller Kontorchefer eller enkelte andre. Og det er jo det, der sker med hele dette Kommissionsarbejde, at Ministeren skubber Arbejdet til Side og siger: Det kan de andre foreløbig tage sig af, saa kan vi se Sagen, naar de har forhandlet et Stykke Tid — og det er undertiden længe.

Vi har f. Eks. en Kommission siddende, som har 8 Aars Fødselsaar i Aar, nemlig det kirkelige Udvalg. Jeg var ikke ondskabsfuld nok til at spørge den højtærede Kirkeminister, hvorledes det egentlig gik med dette kirkelige Udvalg. Jeg husker, at for et Par Aar siden blev det Spørgsmaal stillet til daværende Kirkeminister Dahl, og han svarede paa den for ham meget karakteristiske Maade, at Arbejdet skred, og da jeg gaar ud fra, at dette Arbejde fremdeles *skrider*, kommer antagelig den Dag, hvor vi ser Resultatet af denne Kommissions Arbejde. Men jeg mener netop, at det er et fuldgyldigt Eksempel paa, at Regeringen skal være meget varsom med, hvad den ønsker at skubbe fra sig og putte ned i en Kommission, saaledes at en Sag bliver fjernet fra den i længere Tid.

Hvad for øvrigt angaar disse Kommissioner, vil man naturligvis erfare vor Stilling til dem, i det Øjeblik man stiller Forslag fra Regeringens Side om Nedsættelse af dem.

Vi har altsaa ikke faaet nogen som helst Klarhed over, hvorledes Regeringen ser paa de store Spørgsmaals Løsning. Det eneste positive, jeg i alt Fald kan faa Øje paa, der er udtalt af Regeringen, er det, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch for et Øjeblik siden var inde paa, og som jeg for Resten ikke skal dvæle ret længe ved. Men jeg synes, det er meget karakteristisk for Regeringspartiernes Ordførere, at det eneste positive, der er kommet frem, er, at de frivillige Korps skal ophæves. Og det siger man, samtidig med at man ønsker, at hele denne Sag skal løftes op over Partierne, og at vi skulde se, om der ikke, naar der var Vilje fra alle Sider, var Mulighed for, at vi til syvende og sidst kunde blive enige. Jeg vil bare gøre denne korte Bemærkning om dette Spørgsmaal, at det forekommer mig at være en mærkelig Optakt til, at denne Enighed i det hele taget skulde kunne tilvejebringes, og det er derfor, jeg siger, at det er saa karakteristisk for Regeringspartierne og Regeringen; for det, her

er Tale om, er Frivillighed, det er frivillige Korps, det er ellers paa den Maade, Regeringen tidligere har ment, at vort Forsvar skulde bygges op. De er under Kontrol paa alle Leder og Kanter af Forsvarsministeren. Det er ganske gratis for den danske Stat.

Jeg gentager, at det er karakteristisk, at det netop er det eneste positive, vi har hørt fra Regeringsbænken og Regeringspartiernes Ordførere, at disse Korps skal ophæves. Det har ganske vist været under den Form, at man haabede, man ønskede, men jeg tror alligevel, at der ligger et Krav fra Regeringspartiernes Ordfører paa dette Omraade.

Jeg skal saa vende mig med et Par Bemærkninger til den højtærede Finansminister, der atter gennem sin Tale forleden har tilkendegivet sin Tilfredshed med det socialistiske Finansstyre — og det kan man i og for sig ikke undre sig over. Finansministeren kredser stadig om de 38 Mill. Kr., som Statsgælden er forøget med indtil 1. April 1936, og dertil har jeg sagt, at det er ikke et fuldstændigt Billede, vi maa have andre Tal frem, for at man kan danne sig et virkeligt Begreb om, hvorledes det socialistisk-radikale Styre har virket fra 1929 til nu. Naar man nævner, at Statsgældens Stigning er omkring 40 Mill. Kr., kan man ikke komme bort fra, at der for indeværende Aar, naar man tager samtlige Paragraffer paa Finansloven, § 26 iberegnet, vil være et stort Forbrug af Penge, og det samme Billede faar man ved at læse Finanslovsforslaget for 1937—38. Men der kan manipuleres med Tal paa mange forskellige Maader. Jeg ønsker ikke — gjorde det heller ikke i min første Tale — at komme med alt for mange Tal, men nogle ganske enkelte for at illustrere, hvorledes det ser ud med hele vort økonomiske Problem her i Landet, tror jeg dog har nogen Betydning.

Med Hensyn til Statsgælden var Finansministeren ude med en Sammenligning med de andre nordiske Lande, bl. a. med Sverige. Jeg tror, det er en uheldig Sammenligning. Saa vidt mig bekendt er Forholdet det i Sverige, at de Laan, de har der, er indenlandske Laan. For øvrigt vil jeg gerne pege paa, hvad jo ikke kan undgaa Opmærksomheden, at der netop i de sidste Dage er gennemført et Statslaan i Sverige til 3 pCt. Ja, gæk hen og gør ligesaa! — men det er vi ikke i Stand til her i Landet. Der er for øvrigt det at bemærke, at Sverige er en Kreditnation, idet de jo laaner Penge ud. Det ved vi her i Danmark, idet netop Finansministeren var i Sverige i afvigte Sommer for